

ת"פ 39550/03/22 - מדינת ישראל נגד פארס טוטח

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 39550-03-22 מדינת ישראל נ' טוטח(עציר)
תיק חיצוני: 887064/2022

לפני **כבוד השופט אברהם רובין**
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פארס טוטח

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם לפיה אין לחייבו להשיב לאשמה וכי בהמשך לכך יש להורות על זיכוי.

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירת איסור פעולה ברכוש למטרות טרור - עבירה לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (בגין תקופה המתחילה ב- 1.11.16 ומסתיימת ב- 31.12.20), ועבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור - עבירה לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה - 2005 (בגין תקופה המתחילה ב- 4.2.12 ומסתיימת ב- 31.10.16). על פי הנטען בכתב האישום, בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום עסק הנאשם בגיוס כספים עבור עמותה בשם "לג'נאט אל קודס" (להלן "**העמותה**"), אשר הוקמה על ידי פעילי תנועת חמאס, נוהלה בתקופה הרלוונטית על ידי פעיל חמאס - חאלד סבאח, והעבירה כספים למשפחות פעילי חמאס ושהידים. על פי הנטען בכתב האישום, בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום גייס הנאשם עבור העמותה כ- 4 מיליון ₪, אותם הוא מסר לחאלד הנ"ל, כל זאת בידעו כי חאלד פעיל חמאס, כי מטרות העמותה הן קידום מטרות חמאס, וכי הכספים מועברים למשפחות ויתומים המזוהים עם חמאס. אין מחלוקת על כך שחמאס הוא ארגון טרור מוכרז וכי העמותה לעומת זאת, לא הוכרזה עד כה כארגון טרור.

3. בתום שמיעת ראיות התביעה טען הנאשם כי אין עליו להשיב לאשמה, זאת משני טעמים. ראשית טען הנאשם, כי נפלה טעות ברישום מספר העמותה בכתב האישום, כך שבמקום הספרה 2 נרשמה בכתב האישום הספרה 5. דין טענה זו להידחות, כיוון שאין חולק, לפחות בשלב זה, על כך שהנאשם אסף כספים עבור העמותה הנזכרת בכתב האישום ולא עבור עמותה ישראלית אחרת. ויודגש, בתשובתו לכתב האישום מסר הנאשם כי: "**עצם קיום העמותה ומטרותיה אינם מוכחשים...**" (עמ' 3 לפרוטוקול ש' 3). אכן, בפי הנאשם טענה לפיה הוא אסף כספים עבור עמותה ירדנית בעלת שם דומה, ברם בהיות העמותה הנטענת עמותה ירדנית ממילא שאלת מספרה של העמותה ברשם העמותות הישראלי איננה רלוונטית. טענתו השנייה של הנאשם היא, שהעמותה עברה הוא אסף כספים לא הוכרזה כארגון טרור, ועל כן לא ניתן להרשיעו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בטענה זו נדון להלן, וכפי שיוסבר אף דינה להידחות.

4. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם אסף כספים עבור העמותה בשתי תקופות שונות, אשר במוקדמת שבהם עמד בתוקפו חוק איסור מימון טרור, התשס"ה - 2005, ובמאוחרת שבהן עמד בתוקפו חוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016. על כן מיוחסת לנאשם עבירה לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור ועבירה לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור, אשר זו לשונם:

"8(א) העושה פעולה ברכוש במטרה לאפשר, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, או לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור או במטרה לאפשר, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור מוכרז או של ארגון טרור, דינו - מאסר עשר שנים..."
"31(א) העושה פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור, דינו - מאסר עשר שנים..."

שני הסעיפים עושים שימוש במונח "ארגון טרור" ועל כן כדי לברר את טענת הנאשם יש לפנות להגדרת מונח זה בכל אחד מהחוקים האמורים. ברם, בטרם נעשה כן נבהיר כי טענת המאשימה איננה שהעמותה לכשעצמה היא ארגון טרור, אלא הטענה היא שהעמותה משמשת זרוע ארוכה של ארגון החמאס שהוא לכל הדעות ארגון טרור, ולפיכך איסוף כספים במסגרת העמותה כמוהו כאיסוף כספים עבור ארגון טרור - החמאס.

אשר להגדרת "ארגון טרור" בחוק איסור מימון טרור, בסעיף 1 לחוק זה מבחין המחוקק בין "ארגון טרור" לבין "ארגון טרור מוכרז". ואולם, לענין העבירה המיוחסת לנאשם לפי סעיף 8 לחוק אין חשיבות להבחנה האמורה, באשר הסעיף חל על פי לשונו על "ארגון טרור" ולא דווקא על "ארגון טרור מוכרז". אכן, הנאשם טוען כי העמותה להבדיל מארגון חמאס איננה ארגון טרור, אלא שכאמור לעיל לטענת המאשימה, אשר נתמכת לכאורה בראיות שהוצגו במסגרת ראיות התביעה, במיוחד הודעותיו של העד חאלד סבאח, העמותה מהווה זרוע ארוכה של ארגון חמאס, שהוא לכל הדעות "ארגון טרור" ואף "ארגון טרור מוכרז".

ובאשר לחוק המאבק בטרור, גם בחוק זה, בסעיף 2(א), קיימת הבחנה בין "ארגון טרור" לבין "ארגון טרור מוכרז", אלא שגם לפי סעיף העבירה המיוחס לנאשם מכוח חוק זה אין להבחנה האמורה משמעות, שכן סעיף 31(א) לחוק מתייחס ל"ארגון טרור", ולא דווקא ל"ארגון טרור מוכרז". לשון אחר, לפי שני החיקוקים האמורים העבירה של עשייה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור אינה מותנית בכך שארגון הטרור הוא ארגון מוכרז דווקא. הנה כי כן, הכרזה על ארגון כארגון טרור היא בבחינת כלי עזר ראיתי בלבד (ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.20)), והיא איננה מהווה יסוד מיסודות העבירות המיוחסות לנאשם שלפניי.

5. אשר על כן טענת הנאשם נדחית.

6. דיון לצורך שמיעת פרשת ההגנה יתקיים ביום 24/4/23 בשעה 09:30.

7. המזכירות תזמין מתורגמן לערבית והקלטה.

8. המזכירות תמציא את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.